

PASILLI 2/93

SISÄLLYSLUETTELO

- Sivu 2
Pääkirjoitus
- Sivu 3
Kovenevat Ajat
(Teuvo Pykönen)
- Sivu 5
Pakolaisuus ja Chile...
(Pekka Lavento)
- Sivu 8
Kolkko kotiinpaluu
(J.Häkä)
- Sivu 11
Saatanalliset Ikeet
("Pihlis")
- Sivu 13
Työnmitoitus
(Topi-Setä)
- Sivu 14
Runoutta
(O.R.)
- Sivu 15
Yksi Lauantaki-ilta
(Maria Kumpulainen)
- Sivu 16
Nuorisajaoston "kutsunnat"
(Pekka Lavento)
- Sivu 17
Pegasoksen hännän alla
(Siderix)
- Sivu 18
Laulu tullipostista
(Pekka Rintamäki)
- Sivu 19
"Uudet ohjeet"
(Nimim. Hanu)
- Sivu 20
on takakansi

PASILLI

PÄÄKIRJOITUS

Pasilli on jälleen ulkona. Kuten tarkka lukija huomaa myös uudistuneella toimitusporukalla. Toivottavasti jälki miellyttää.

Työnantajan yhä koveneva linja ja hillitön saneraushalu tuskin miellyttää meistä suorittavan portaan henkilöistä ketään. PostiTelen yhtiöittämisshanke tuo lisää mustia pilviä taivaan rantaan. Postiliitto on kuitenkin lähtenyt kampanjoimaan tätä uhkaa vastaan. Pasilan osasto oli liikkeellä jo hieman aikaisemmin. Toimikunta laati kirjeen eduskuntaryhmille, jossa se toi oman, yhtiöittämistä vastustavan kantansa esille ja tarjosi keskusteltavaksi järkevämpiä malleja. Katsotaan mitä tulevaisuus tuo mukanaan ja koetetaan vaikuttaa parhaalla panoksella.

VIELÄ PASILLISTA

Tarkoituksemme on saada lehti ilmestymään viime vuosia useammin. Näin se lunastaisi paikkansa osaston tiedotuslehtenä. Jäsenkunnan hengentuotoksia kaivataan edelleenkin. Pasilli on vapaa foorumi ilahduttaa kanssaihmiään mielipiteillä, kuvilla, runoilla tai vaikkapa lyhyillä novelleilla. Materiaalin voi toimittaa vaikkapa luottamusmies huoneelle kirjekuoressa. Kuoreen tunnus PASILLI/Lavento, niin tulee perillekin.

P.L.

Pasilli 2/93 - Postiliiton Pasilan osasto r.y:n tiedotuslehti - 8.vsk - Osoite: PL 25 00231 HELSINKI - Puhelin 153 7260 - Tili: PSP 442318-8 - ISSN 0785-532X - Toimitusneuvosto: Pekka Lavento (Päätoimittaja), Juhani Lohikoski (Toimitussihteeri), Ari Mälkönen, Kari Pihlaviita, Juha Ohman - Painopaikka Painatuskeskus Oy, Pikapaino, Annankatu 44, Helsinki 1993

Kovenevat ajat

Teuvo Pykönen

Ajassa on muutakin kuin urheilujuhlan tuntua. Kasinopelaajat, konkurssi- ja talousrikolliset ovat yli 90 prosenttisesti kuivilla ja saavuttamattomissa. Veroja on ennätysmäärä maksamatta. Suomea säästetään kuoliaaksi. Uhrautujia etsitään. Puolimiljoonaa työtöntä ovat jo uhratuneet. Heiltä vaaditaan lisää. Työssäkäyvien paineet kasvavat. He ovat jälleen urhilampaina ja mitä ihmeellisimpien esityksien maksajaehdokkaina.

Etuihin puuttumista

Paljon jaksetaan jankuttaa, että saavutetuista eduista on luovuttava. Tällöin unohdetaan, että saavutettuja etuja on jatkuvasti vähennetty. Toisaalta esittäjät eivät ole kiinnostuneita, kestäkö väki enää kurjistamista, sillä lypsävät lehmät ovat kuolintoreissaan. Ay-liike on ainoa yhteiskunnan vastavoima kurjista- jia vastaan. Sen lipeäminen tai integroituminen on työtätekeville viimeinen isku. Toivottomassa SAK:ssa on viimeinen toivo.

Postiliitolta on viimeaikoi- na löytynyt jotain ryhtiä. Postiliitto ei allekirjoittanut seitsemän muun posti-telelän ammattijärjestön tavoin aiesopimusta työehtojen heikennyksistä. Suurin heikennys olisi vuosilomissa. Talvilomanpidennys pois. Mahdollista siirtymäkautta olivat muut järjestöt uumoilleet saavutetta-

vaksi vuosilomatyöryhmässä. Kuulopuheiden mukaan henkilöstöjohtaja Kivinen ei ole edes vaivautunut kahteen ensimmäiseen työryhmän kokoukseen. Siirtymäkausikin koskisi vain yli 15 vuotta palvelleita määräaikaisesti. Aikeet ovat varsin epämääräiset.

Postiliitto on näemmä vakavissaan yhtiöittämistä vastaan. Lobbailut aina eduskuntaryhmiä myöten viittaavat siihen. Jotain kovempia toimenpiteitä vielä varmasti vaaditaan, ennen kuin kansalaiskeskustelu postin tulevaisuudesta todella avautuu. Yhtiöittämislaki tulee pian valtion-euvostolta eduskuntaan, jossa yksinkertainen enemmistö päättää asiasta. Asiaan palataan, mikäli pasilalaistenkin panosta tarvitaan taivutteluun. Postitoimintalaista on jo toinen luonnos käsittelyssä. Siihen on saatava ainakin ase- tuksentasoiset palvelutasomäärit-

telyt. Markkinavetoisen postin tulevaisuus tiedetään, kun liikelaitospostikin kykenee mittaviin suorituksiin kansalaisia kohtaan.

Toinen ryhdikäs teko Postiliitolta oli kieltäytyminen tarkan- tavan virkaehtosopimuksen teosta lomarahojen vaihtamiseksi vapaaksi. Liittohallitus tosin äänesti asiasta 8-5. Järjestöorganisaatiomme outouksia on työnantajan edustajien kuuluminen työntekijäliittoomme. Nyt ei ainoa riesa ole Posti- ja teletoi- men esimiehet ry. Toinen riesa on Suunnittelijat ja tutkijat ry. Se vuosikokouksessaan äänesti yhtiöittämisen puolesta. Nyt samainen osasto esittää liittohallituk- selle päätöksen muuttamista lomarahojen osalta. Minä ainakin tulen pysymään edellisen päätöksen takana. Perustelu edel- liseen on edelleen yksinkertai- sesti se, että jokainen, jolla on varaa luopua lomarahoista ja haluaa lisävapaita, niin ottakoot palkallista virkavapaata. Tällöin näkyy työnantajan todellinen ha- lukkuus tarjota vapaata työntekijöille.

Valtiovahdon puheet ensi- vuoden kymmenen prosentin säästöistä ja sen vaikutuksista yli kymmenen tuhannen työpaikan poistamiseksi ei koske liikelai-

tospostia. Laitoksellamme on oma kolmen prosentoinen säästötavoite, johon edustajamme eivät ole sitoutuneet. Saneerauksia Postitelessä on kolmen vuoden aikana tehty jo yli 10 000 henkilöön kohdistuen. Paineita henkilöstövähennyksiin pidetään yllä edelleen perustuen postimäärien vähentymiseen. Työpaikoissa on todellinen taistelun paikka edessä Pasilassakin.

Posti tulee tekemään ennätysellisen tuloksen viime vuodelta. Julkisuuteen näytettävää voittoa tullaan pienentämään melkoisella toimintavarauksella tälle vuodelle. Jokainen voi tutkia asian silmäilemällä tilinpäätöstä.

Paikallisesti

Tiedetään, että postivaunut ja erityispalvelut on saneerattu käytännöllisesti katsoen pois. Henkilöstövähennyksiä yritetään edelleen tehdä erilaisin kehittämistyöryhmin. Ainoa oikea tapa tietenkin on työntutkimus, jossa yhteisesti voidaan todeta työn määrä ja tarvittava henkilöstömäärä. Jos tutkimus edellyttää vähennyksiä, niin näin sitten on. Kehittelemällä työnantajan tahtiin jää aina epävarmuus todellisesta tilanteesta. Jos kaadutaan, niin kaadutaan saappaat jalassa eikä huijauksen kohteina. Tämä tilanne on piakkoin edessä kevyessä tuotannossa. Voimainkin voidaan tarvita.

Raskaassa tuotannossa on työryhmän työntutkimus toiminnallistettu. Yhteensä siirtyjiä kerätyi syksyllä yhdeksän ja 21.3. alkavan jakson alusta 19. Siirtäjät on sijoitettu yli kuudenkymmenen henkilön sijaislistalle! RPT:n yhteistyöryhmässä todettiin seuraavaa 11.3.: "Lavento totesi aamu-iltavuorojen sijaislistojen työvuorojen olevan ilta-painotteisuutensa vuoksi lähes kestäättömiä. Edes hiukan parannusta toisi se, että ko. henkilöt saisivat etukäteen tietoa missä tehtävissä ja työkohteissa he kulloinkin ovat sijaisina. Myös yhden vapaapäivän siirto aamuvii-kolta iltaviikolle korjaisi tilannetta. Sovittiin, että Inkala ja Lavento selvittävät asiaa". Ilta-painotteisuuden vähentymistä edesauttaneen surullisen kuuluisa pakettiuudistus. Tällä voitaneen syyskuusta alkaen kohdistaa illan postimääriä aamuksi.

Raskaassa tuotannossa on kevyen tavoin heitelty ilmaan irtisanomisuhkia vähentyneiden postimäärien takia. Nyt jos koskaan olisi työnantajan käytettävä tervettä järkeä ja heittää jäitä myssyyn. Tiedossa ja pitkälti suunniteltuna on laaja rakennusprojekti raskaan hallissa. Meillä on kokemusta rakennusaikojen työskentelystä ja sen vaatimista henkilöstömääristä. Erityisesti ammattitaitoisia työntekijöitä tarvitaan poikkeusoloissa, jotta kama saadaan menemään läpi.

Rakennusprojekti vaikuttaa vuosia ja alkaa lähitulevaisuudessa. Nyt ei ole irtisanomisten aika. Ei kai työnantaja halua alkaa kaivaa verta nenästään, kun mahdollisuus joustavalle yhteistyölle on. Voimainkoitoksiin ollaan tietenkin valmiita raskaassakin, jos järki ei voita.

Voimankäytön avulla ulkomaanpostissa irtisanomisilta on toistaiseksi vältytty. Ulkin lentoasemaprojekti etenee omaa vauhtiaan. Erimielisyyttä riittänee ainakin sinne sijoitettavien yksiköiden osalta. Ammattiosasto seuraa tätäkin projektia.

Omat kuvionsa edunvalvonnan kenttään tuovat perustetut Runkolinjat (KUVU) ja Rahakuljetukset (YRP). Runkolinjojen henkilöstö kuuluu automiesten piikkiin ja rahakuljetuksien edunvalvonta siirtynee ajan mittaan Helsingin osastolle, koska toimipiste sijaitsee Herttoniemessä. Välillisiä vaikutuksia tulee varmasti monenmoisia, eikä taatusti myönteisiä pasilalaisille.

Näinä aikoina edunvalvonnan on oltava herkeämätöntä. Edunvalvojien "työllisyys" on taattu. Ilman jäsenistön aktiivista osallistumista aina voimatoimiin asti edunvalvonta ei tule onnistumaan. Voimatoimista meillä on näyttöä ja tarvittaessa näyttöä tulee, jos työnantaja sitä jääräpäisyydessään haluaa.

PAKOLAISUUS JA CHILE KILJAVALLA

Pekka Lavento

Helmikuun 15. päivä alkoi Kiljavan Ammattiyhdistysopistolla viikon kestänyt Radio-ohjelmakurssi. Olin ilmoittautunut mukaan, koska radio-ohjelmien teko kiinnosti. Heti maanantaina minulle selvisi, että kuluva viikko olisi täynnä myös muutoin mielenkiintoista ohjelmaa. Samainen viikko näet oli omistettu opistolla pakolaisille ja ihmisoi-

keuksille. Tämän teeman ympärillä tapahtuikin sitten lähes joka päivä jotain.

Amattiyhdistysopistolle oli pystytetty mm. pakolaisaiheinen näyttely. Siinä kuvattiin mm. pakolaisuuden syitä ja kerrottiin ihmisoikeuksien loukkauksista eripuolilla maailmaa, eritoten Chilessä. Chile keskeisyys olikin

helppo ymmärtää, kun kuuli, että opistolla pyöriskeli muutama chileläispakolainen vieraana kertomassa omasta pakolaisuudestaan ja tilanteesta Chilessä.

Radio-ohjelmakurssin työryhmä, jossa olin mukana otti tehtäväkseen palvella viikon teemaa ja otti aiheekseen tehdä opisto varten radio-ohjelman pakolaisista. Tätä tehdessä tuli yltäkyllin materiaalia, joten katsoin asialliseksi jakaa saamaani tietoa Pasillin lukijakunnan kanssa.

TEATTERIA

Tiistai iltapäivänä esitti teatteri Pieni Suomi tekemänsä näytelmän aiheesta. Esitys oli varsin mielenkiintoinen ja ajatuksia herättävä ja näyttelijät olivat todella paneutuneet aiheeseensa. Kyse oli kurdipakolaisista ja erään pakolaisena Suomeen tulleen Kurdin näkökulmasta Suomeen ja pakolaisuuteen.

... YKSI CHILE, NUIJITTAAN, KEITETÄÄN VERESSÄÄN...

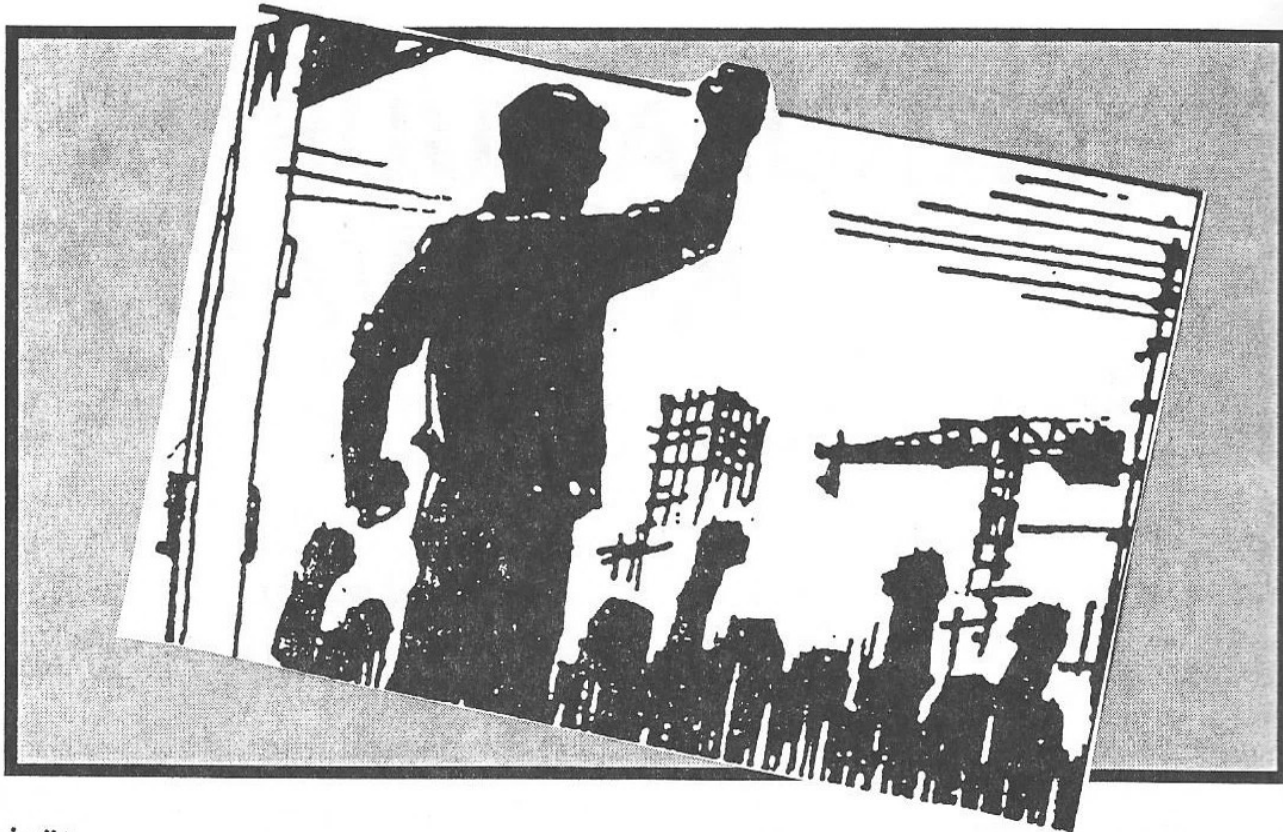
Jopa näyttelijöiden "hoo-no soomi" kuullosti luonnolliselta ja liioittelemattomalta puhumattakaan näytelmän puhuttelevuudesta.

STUDIA GENERALE

Kiljavan perinteisessä yleisluentotilaisuudessa kolme chileläispakolaista Tulio Gaez, Hugo Marchant ja hänen vaimonsa kertoivat pakolaisuudestaan, syistä miksi joutuivat lähtemään, tuntemuksistaan ja tilanteesta Chilessä nyt kun demokrasointikehitys on lähtenyt hitaasti eteenpäin.

SOLIDAAARISUUSILTA

Ammattiyhdistysopiston vuosikurssi ja kuukauden kurssi järjestivät solidaarisuusillan chileläispakolaisten kanssa opiston vitriinissä. Tunnelma oli erittäin lämmin ja vapautunut. Pöydillä oli pullo kaupalla chileläistä puna- ja valkoviiniä sekä suomalaista olutta. Näitä kaikkia nautittiinkin kiitettävällä ahkeruudella. Ensin porukka kyseli vapaamuotoisesti Hugolta, Tuliolta ja Sylvialta heidän mielipiteitään ja tuntemuksiaan. Hugon ja Sylvian lapset (tytär ja poika) saivat lahjat kurssilaisilta. Tottakai myös laulettiin. Ensin hoilotettiin taistelulauluja, kuten Venceremos ja myöhemmin iskelmiä. Tilaisuus jatkui varsin myöhään ja tarjosi mahdollisuuksia kysellä mieltään askarruttavia asioita.

TILANNE CHILESSÄ

Hugo Marchant on tuore pakolainen. Hän on ollut Suomessa vasta varsin vähän aikaa. Hugolle tarjottiin mahdollisuutta muuttaa elinikäinen vankeus maastakarkoitukseen, jonka hän luonnollisesti otti vastaan. Suurena apuna tässä oli Varkaudessa majaileva kummiryhmä, joka järjesti Hugolle ja hänen perheelleen asunnon Varkaudesta.

Vaikka Hugo on siis karkoitettu ja häntä odottaa vankeus Chilessä ei Suomen valtio hyväksy häntä pakolaiseksi. Hänellä on Suomen muukalaispassi. Itse Hugo Marchant ei voinut ymmärtää miksi hän ei ole saanut pakolaisen asemaa. Hänen maahan tulonsa syythän ovat poliittiset, eivät esimerkiksi taloudelliset.

Syynä Hugo Marchantin karkoitukseen on hänen osallistumisensa Chilen sotilasjuntan

vastaiseen aseelliseen vastarintaan. Hugo kertoi olleensa mukana tulitaistelussa, jossa korkea-arvoinen upseeri sai surmansa. Hän näkee kuitenkin, ettei ole rikollinen, koska maan silloinen tilanne ei antanut muuta mahdollisuutta. Hän vain taisteli vapauden ja oikeudenmukaisuuden puolesta.

Vaikka Chilen demokraattisesti valitun hallituksen ja sosialistisen presidentin Salvador Alienden kaataneen kenraali Pinochetin junta onkin väistynyt syrjään, on maassa vieläkin poliittisia vankeja. Näiden määrä lähentelee jo sataa. Chilen uusi demokraattisesti valittu hallitus joutuu noudattamaan Pinochetin juntan vuonna 1980 kirjoittamaa perustuslakia. Monet virkamiehet ovat Pinochetin valtakauden perua ja kenraali itse on edelleen maan armeijan ylipäällikkö. Kaiken lisäksi ylikansallinen pääoma sanelee omia näkemyksiään hallitukselle.

Yhteiskunnalliset olot Chilessä ovat edelleen kaottiset.

Työttömyys on valtaisa. Maassa on yli 1 200 000 asunnon vajeus. Nuorille ei löydy töitä, elantoa eikä opiskelupaikkoja. Monet koko nuoruutensa sotilasjuntan vastaiseen taisteluun käyttäneet nuorenpolven aktivistit pettyivät uuteen "demokratiaan", joka ei kyennytkään tarjoamaan heille mitään. Nämä ovat tarttuneet uudelleen aseelliseen vastarintaan ja palanneet kaduille. Chilen uudet poliittiset vangit kuuluvatkin pääasiassa näihin nuoriin, joilla ei ole tulevaisuutta. Heille luetaan yli kahdenkymmenen vuoden vankeustuomioita polttopullojen heittelystä ja mellakoinnista kaduilla.

Hugo näkee ulkomaisen pääoman ongelmana Chilessä. Kysyin häneltä suhtautumista Outokumpuun, joka on ollut mukana La Escondida kupari-kaivokseen. Hänen mielestään ulkomainen pääoma tuo kyllä muutamia työpaikkoja Chileen, mutta näiden suurten ylikansallisten yritysten työläisilleen tarjoamat edut ovat minimaalisia. Palkka on kurjaa, terveydenhoitoa ei ole järjestetty, työsuojele ei ole ja työpäivät ovat epäinhimillisen pitkiä. Tämän lisäksi kaivostuotteiden jatkojalostus ei tapahdu Chilessä, vaan länsimaissa ja niin kaikki pääoma pakenee hyödyttämään rikasta länttä.

Suomalaisten yritysten ja Suomen kauppasuhteet Chileen ovatkin Hugon mielestä suurin syy siihen, ettei hänelle ole annettu pakolaisen statusta Suomessa. Jos Suomi myöntäisi, että vielä "demokraattisestakin" Chilestä tulee poliittisia pakolaisia, olisi se kiusallista Chilen hallituksel-

le. Kyse on siis Suomen taloudellisista intresseistä.

CHILEN AY-LIIKE

Kun Hugolta kysyttiin Chilen AY-liikkeen tilaa hän vastasi heti, ettei se ole kaukana kansainvälisen AY-liikkeen tilasta ja kehityksestä. Ay-liikkeellä on suuri poliittinen merkitys. Järjestäytymisprosentti on kuitenkin suhteellisen pieni. Noin 4,5 miljoonan aktiivista työvoimasta vain noin puoli miljoonaa on järjestäytynyt. Toisilla aloilla järjestäytymistä ei ole juuri lainkaan. Suurin liitto on CUT. Tällä hetkellä ay-liike on sitoutunut tukemaan hallituksen politiikkaan ja CUT on Hugon mielestä byrokraattinen. Ammattilliset järjestöt eivät hänen mukaansa edusta maassa työväen intressejä. Suuryrityksien työväen palkat ja edut ovat esimerkiksi parempia kuin pienissä. Chileläisen ay-liikkeen "hampaattomuuteen" Hugo näkee syyksi koko vasemmiston kriisin. Varsinkin kommunistisen puolueen kriisin muuttuneessa kansainvälisessä tilanteessa.

TULIO GAEZ

Tulio on tullut Suomeen jo vuonna 1977. Hän kertoi saaneensa paljon solidaarisuutta ja apua Suomesta. Tulion aikomuksena on yrittää paluumuuttoa Chileen parin kuukauden sisällä. Hän on eronnut Suomessa ja hänen lapsensa haluavat jäädä Suomeen.

Tulio tietää, että hänen tulevaisuutensa Chilessä on epävarma, mutta haluaa päästä rakenta-

maan Chileläistä demokratiaa paikanpäälle ja yrittää auttaa poliittisia vankeja maassa. Gaez onkin tehnyt tätä työtä ahkerasti Suomessakin. Hän on lähes koko täällä olo aikansa pyrkinyt vaikuttamaan Suomen pakolaispolitiikkaan ja suomalaisten asenteisiin täällä.

"Niille suomalaisille jotka eivät pidä nykyisestä pakolaispolitiikasta, jotka sanovat, että mitä sinä mutakuono teet täällä, haluaisin sanoa, että miettikää miksi ihminen jättää maansa ja pakenee tuntemattomaan kulttuuriin."

Chileläiset ystävämme vetosivat vielä, että suomalaiset kirjottaisivat vetoamuksia Chilen lähetystöön ja viaranomaisille nuorten poliittisten vankien puolesta. Demokratisointikehitys on vasta alussa ja Pinochetillä on vielä sormensa monessa pelissä.

LOPUKSI

Kun haastattelimme ammattiyhdistysopiston kurssilaisia radio-ohjelmaamme varten pakolaisista ja heidän suhtautumisestaan näihin moni tunnusti asenteidensa muuttuneen teemaviiikon aikana. Yleisesti ottaen epäluuloja oli hyvin vähän ja useimmat suhtautuivat poliittisiin pakolaisiin erittäin myönteisesti. AY väki ei valitettavasti kuitenkaan vielä ole kovin kattava kuvaus koko kansan asenteista. Syvenevä lama ja elintason pudotus on nostanut kansallisen itsekkyuden ja epäluulot pintaan täälläkin.

KOLKKO KOTIINPALUU

Tulikohan tästä sen sorttinen tarina kuin ajattelin? Novelli. (No, velli? – Latojan kys.) Tuli tai ei. Lukijalle vain tiedoksi, että minä en tässä ole minä.

Vihdoinkin loma. Arkirutiinit saivat nyt jäädä. Tahdoin lähteä reisulle ja pitää hauskaa niin pitkään kuin sitä piisaisi. Viis lomaltapaluurahasta – jos sellaista enää onkaan.

Loistoristeilyyn ei alun perin ollut varaa. Mutta avukseni tulivat nuo taivaalliset merkit. Siis pelimerkit. Onnistuin haalimaan matkarahat kokoon.

Laiva oli suuri ja mahtava kuin... äh, eihän tuo vertaus enää käykään. Joka tapauksessa loistokuudesta ei ollut missään tingitty. Ylellinen hytti. Maittavat murkinat milloin tahansa jos nälkä yllätti. Upeat peliluolat. Tanssisalongit ja diskot hemaisevine hempukkoineen. Kuin paratiisi meren päällä.

Ei niiden viettelysten ja riemujen keskellä tullut nukkuminen juuri mieleen. Nätti ja fiksuntuntuinen tyyppi näytti kiinnostuneen minusta. Illastettiin ja bailattiin yhdessä. Naukkailtiin ja juteltiin henkeviä. Kerroimme toisillemme toisistamme. Oli yhteisiä harrastuksia ja tykkäämisiä. Käytiin peliluolassakin. Menestys ei ollut kovin kehuttava. Ei tosin köydytty jos ei rikastuttukaan. Yhteisesti voitettiin parikymmentä tuhatta. En muista olivatko ne markkoja vai taaloja. Palasimme baariin.

– Joko mentäisiin kämppään koisimaan? Haluat kai nähdä upean hyttini? tiedustelin ehkä hieman johdattelevasti.

– Mikäs kiire tässä on. Vastahan lysti on alkanut.

– Olisi kai silti hyvä uinahtaa hetkeksi. Oltaisiin huomenna virkeämpiä jatkamaan.

– Lupasit muuten tehdä minulle runon.

– Jaa minä vai? Ei se ainakaan täällä onnistu. Liikaa ympäristöhaittoja.

Kulkiessamme kohti hyttiäni mietin tuota lupaus-tani, jonka jossain vaiheessa kai olin antanut ja saman tien unohtanut. Hytissä nautiskeltiin pienet iltapalat. Donna jatkoi mankumistaan.

– Ei runosuoni oikein pulpahtele, sanoin. Minun kai pitäisi saada tutustua sinuun vähän niinku syvemmältä. Hei nyt tuli jotain mieleen! Ainakin tämä kalpeasti kuvaa nykyhetken fiilistäni, sanoin samalla kun kirjoitin paperilapulle:

“Ei kevät ei muusakaan innoita mua, ei pilvissä lauluni leiju. Oi Donna kun tietäisit – kaihoan sua mun unteni utuinen keiju!”

– Voi kuinka kaunista! Runosi sai minut heikoksi.

Noinhan se sanoi. Mutta eiköhän niillä nautituilla kimaroilla ollut sittenkin vahvempi vaikutus. Mutta väliäkös hällä. Jokatapauksessa saimme nauttia toisistamme. Uni jäi vähiin.

Amerikan puolella poikettiin suosituissa matkakohteissa, jolloin osa matkustajista vaihtui. Olimme päättäneet jäädä pois Miamiin, Floridassa. Jatkaisimme yhdessä onnellisina. Vaikka sitten pennittöminä kierreltäisiin.

Saavuttiin satamaan. Vähäiset matkatavarat mukana meni aulaan sydänpäpäni tapaamaan. Ei ollut paikalla. Se haaska oli haihtunut. Mukanaan yhteiset pelirahat.

Onneksi lompakossani oli vielä jonkinlaiset mai-

hinnousvaluutat. Kai niillä jonkin aikaa pärjäisi.

Miami Beachin rantakahvilassa katselin hienoston pelehtimistä. Näkyipä siellä suomalaisiakin. En ihmetellyt. Kas kun vähän pienempienkin liike- tai muiden kuprujen jälkeen jo mieli halajaa merten taa. Riemastus oli molemminpuolinen, kun tuttu kaveri vanhoilta hyviltä ajoilta tuli tutkimaan, olin-ko minä todellakin minä.

- Kas vanha veijari ! Mikä sinut tänne toi ?
- Veit sanat suustani. Täälläkö nykyisin vaikutat ?
- Joo. Jos sitä vaikuttamiseksi voi sanoa. Kunhan suolarahat tienaani. Vaatimattomasti eletään.
- Mitä puuhailet ?
- Pientä kaupantekoa. Entä sinä ?
- Tulin vain turistina. Ei ole mitään suunnitelmia.
- Tuumitaan yhdessä. Mennään mökille.
- Sopiihan sekin.

Se kaverin mökki osoittautui loistohuvilaksi hienostokaupunginosassa. Perhe - vaimo, tytär, koira - otti ystävällisesti vastaan. Isäntä kertoi minun muka suunnittelevan maahan muuttoa. Pyydettiin jäämään taloon, jotta voisni kaikessa rauhassa katsella ympärilläni.

Katseluni juuttui talon tyttäreeseen. Pienestä teerenpelistä se alkoi. Tein taaskin runon. Saman kuin Donnalle. Vähän piti tietysti muuttaa. Kevään paikalle tuli kesä. Tytönkin nimi meni uusiksi. Eufrosyne ei tosin sopinut yhtä hyvin runomittaan. Muttei se haitannut. Kunhan tuotti toivotun tuloksen. (Olen kiitollinen runoilija Siderixille, vanhalle koulukaverille, joka muinoin antoi nuo patenttisäkeet vapaasti käytettäväkseni. Lukijankin sopii niitä lainata, kunhan lähettää minulle pienet provikat.)

Olin jonkin aikaa mukana isännän liikehommissa. Jossain vaiheessa aloin kuitenkin huolestua. Aavistelin, että isäntä oli sotkeutunut hämäriin hom-

miin. Minulle ei kerrottu enkä minä liioin kysynyt. toimiko kahvilanpito ehkä salakuljetuksen tai huumekaupan naamiona. Pelkäsin joutuvani vieraisiin liemiin. Katsoin parhaaksi poistua. Isännälle vailehtelin saaneni loistavan työtarjoituksen. Eufrosynelle lupailin yhteydenpitoa, takaisintuloa ja ikuis- ta rakkautta. Tuskaiset jäähyväiset. Vaan ei auta itku markkinoilla.

Kuljeksini vailla päämäärää. Menin kokeilemaan onneani pienen kylän pelisaluunaan. Kukaan ei tuntenut minua. Korttisakki piti kai kulkurina. Pelasin vaihtelevalla menestyksellä. Huomasin jonkun huijaavan. Kukaan ei rutissut. En kehdannut minäkään. Niin isolle miehelle. Mutta sen verran keljutti, että päätin maksaa potut pottuina. Jakovuorollani annoin vastustajalle sopivaksi katsomani kortit. Mutta se konna hiffasi metkuni. Vanha taitoni on kai ruostunut.

- Tuo kulkuri huijaa! huusi huijari.
- Kuinka niin? Jaoin kortit laillisessa järjestyksessä.
- Mutta ne lasut ei lähteneet pakasta oikein! Jätä rahat siihen ja ala käppäillä tai täältä pesee! jyrisi huijari pistoolia heilutellen.

- Okei, pitääkää rahat. Sehän oli tarkoituskin. Ko-keilin vain. Siis ihan pilanpäiten. Ja lähdenhän minä kun noin kauniisti pyydät.

Roikale virnisti häijyisti ja haukkasi palan lakritsapistoolistaan. Räkäisen naurun saattamana painelin korvat luimussa ulos kapakasta.

Onnetar oli jättänyt minut puille paljaille. Koti-ikävä rupesi jäytämään. Paremman puutteessa menin kyselemään pestiä mukavuuslipun alla ajelehti-vaan laivanrumilukseen. Onnistui. Tai miten sen ottaa. Olihan sitä lämmittäjän hommaa joku toinenkin kysynyt. Mutta vehkeet nähtyään häipynyt. Hepulla oli siis ollut valinnan varaa. Ainakin joko ottaa tai jättää. Kateeksi kävi. Minulla kun ei ollut muuta mahdollisuuksia kuin ottaa. Ensimmäiseksi otin kuitenkin parit rohkaisevat. Ja shiitä shitten vaan. Grillattavaksi gonehuoneeseen.

Filosofiani mukaisesti otin tämänkin kokemuksen treenauksen kannalta. Matka Eurooppaan ja sen eri satamiin oli kylläkin yhtä helvettä. Muttei sitä etukäteen voi tietää mihin joutuu. Kun aika jättää.

Sitten laivalla tuli keikka Kotkaan. Siellä häivyin purkista. En jäänyt kinuamaan palkkarästejä. Olin saanut tarpeekseni.

Sekalaisin kulkuneuvoin – saappaat mukaan luetuna – saavuin lopulta Helsinkiin.

Täällä pääsin taas leivän syrjään kiinni. Tutut kaksi kaveria ottivat töihin pieneen kiertelevään firmaansa. Myyskenneltiin kaikenlaista halpakamaa kohtuuhintaan. Ihan rehellistä toimintaa. Paitsi ettei viranomaisille ollut ilmoitettu. Niissä raameissa ei näet ollut varaa veroihin. Täytyihän sentään jotain jäädä omiin tarpeisiin. Kas turhan rehellisen maa

perii.

Kiertelin kerran huvikseni Hietalehdentorin reunoilla. Siellä oli itämaan kauppiaita. Rupesin neuvottelemaan niiden kanssa mielessäni firman hankinnat. Se koitui vihoviimeiseksi virheeksi. Poliisit pamahtivat paikalle. Veivät kamarille. Itämään tietäjät päästettiin jokseenkin heti vapaiksi. Minua ei. Oli mukamas kyseltävää ja selviteltävää.

Kaikkeen minä kohtalon kolhima piruparka joudunkin. Täytyy vain nöyrästi yrittää sopeutua. Mutta eiköhän tuo onnistu. Olenhan viimeinkin sentään taas kotona. Täällä Katajanokan sellissä. Vartijakin sen kun vain naureskeli lomaraportilleni.

J.HÄKÄ

PÄÄLUOTTAMUSMIEHEN PALSTA

OY/AB & MUUSTAKIN

Talven selkä on taas kerran taittunut ja olemme matkalla kohti kesää, mutta missä merkeissä? Vuodenvaihteen yli päästyämme työnantajamme vauhti on kiihtynyt ja sen suunnitelmat mm. postin yhtiöittämisiksi ovat saaneet jopa paniikinomaisia piirteitä. Postin johto on järjestänyt tilaisuuksia eri puolilla Suomea, jossa se rummuttaa PostiTele oy:n puolesta ja mainostaa muutoksen välttämättömyyttä henkilöstölle. Tilaisuuksiin on kutsuttu luottamushenkilöitä laitoksen henkilöstöjärjestöistä. Hommassa on ollut enemmän kuin manipuloinnin makua. Postiliiton kanta on, että Postin tulee jatkaa nykyisenkaltaisena liikelaitoksena. Mielestäni tässä yhtiömuodossa työntekijöittemme palvelussuhdeturva on jotensakin turvatumpi, kuin kuvitteellisessa OY-mallissa. Työnantajamme ei ole esittänyt ainakaan parannuksia henkilöstölle, saati tämänhetkisten palvelussuhteen etujemme turvaamista. Sen perimmäinen tarkoitus on henkilöstömeinojen leikkaaminen rajusti eri keinoja käyttäen.

Eduskunta saa kevätkaudella käsiteltäväkseen kaksi lakiesitystä. Postitoimintalain ja PT:n osakeyhtiölain. Näiden lakien sisällöstä riippuu minkälaisessa Postissa työskentelemme tulevaisuudessa. Alistetaanko työpaikkamme markkinavoimien temmellyskentäksi ja aloitetaanko kilailu pienessä Suomessa, eri postilaitosten välillä käytäväksi?

Postiliitto, sekä postissa toimivat eri yhdistykset ovat käyneet eduskunnassa valistamassa eri poliittisia ryhmiä asiakkaiden

ja henkilöstömme tarpeista, intresseistä ja huolista ennen oy-hankkeen käsittelyyn tulemistä. Olen itse ollut myös mukana näillä lukuisilla käynneillä tuomassa henkilöstönäkökohdan puolia ja huolia esille.

Raskaanpostinhallin mittavat muutostyöt ovat kesällä käynnistymässä. Ulkomaanposti muuttaa näillä näkymin v-94 kesään mennessä lentoasemalle ja kirjepostissa kokeilun parhaillaan koneellisesti lajiteltavien postimäärien nostamista ja keskittämistä lähialueiltamme Pasilaan.

Toivoa on, että pika/lipa toiminta saadaan Lakkisepäntieltä takaisin Pasilaan, jonne se parhaiten myös soveltuu. Tämän hetken tärkein asia mielestäni on työntekijöidemme työpaikan turvaaminen ja pitäminen talon leivissä, tänä suurtyöttömyyden aikana. Edellytän työnantajaltamme tässä ja nyt

järkeä ja inhimillisyyttä sen käsitellessä eri päätäntäelimissään talossa nyt työskentelevien työpaikkojen säilyvyyttä ja pysyvyyttä. Irtisanomiset eivät ole hyväksyttävissä!

Aurinoista kesän odotusta tänä taloudellisen ja henkisen laman karmeana aikana!

Odotamme aikaa parempaa!

Hannu Sojakka pääluottamusmies

SAATANALLISET IKEET

“Pihlis”

Lama ahdistaa! Taloudellisten vaikeuksien lisäksi ihminen joutuu toistuvasti julman henkisen kidutuksen kohteeksi. Jos ryhtyy lukemaan päivän lehteä, katselemaan televisiota tai kuuntelemaan radiota, voi vaurautua kohtaamaan joko Eskon, Iiron tai Maunon syyttävän sormen. “On säästettävä ja uhrauttava. Lama on seurausta Sinun laiskuudesta ja haluttomuudesta luopua saavutetuista eduista. On luovuttava.” Se on masentavaa. Toisinaan suorien syytösten ja talouspakotteilla uhkailun sijaan saa lukea, katsella tai kuunnella kuinka Esko kehuu Maunoa, Mauno kehuu Eskoa tai Iiro kehuu Maunon kehuneen Iiroa. Se on typerää. Kaikki kolme kehuvat hallituksen vahvaan markkaan perustuvaa talouspolitiikkaa. Varsinkin sen jälkeen kun markasta on em. talouspolitiikan seurauksena tullut heikko. Se on vastenmielistä. On valittava todettava, että näiden “veljesten” “tapaaminen” väistämättä aiheuttaa tahdotoman krampin keskisormen ojentajalihaksissa. Ennen pitkää tämä surullisen hahmon Troikka tulee koitumaan suomalaisille kohtaloksi. Sanokaa minun sanoneen.

Meillä jokaisella on muutama vuoden historiallinen ko-

kemus siitä, kuinka Iiro ilmestyy suurin piirtein joka toinen kuukausi ja kylmän tunteettomasti (kunnon insinöörille sopivalla tyyllillä) antaa kansalle tiedoksi suuren surun, so. useamman miljardin markan suuruisen säästölisäbudjetin. Aluksi säästettävien rahojen ilmoitettiin menevän valtion velkakierteen katkaisemiseen, sittemmin ökyrikkaitten pankkitalletusten takaimiseen. Pankkituen kohtaolosta ei ole tietoa, mutta valtion ulkomainen velkaantuminen on Eskon ja Iiron hallituksen aikana moninkertaistunut. Mitä ilmeisimmin tulevia säästölisäbudjetteja perustellaan taas valtiontalouden ylivelkaantumisella. Erään teollisuusyhtiön pääjohtaja Tauno (haluaa ilmeisesti presidentiksi presidentin paikalle) on “varoittanut” uhkaavasta valtiokonkurssista ja edellyttänyt yleistä ja yhtäläistä 15 prosentin etujenleikkausta ja kuinka ollakaan Esko on jo ehtinyt Taunoa kehumaan. Mauno ei ole vielä kehunut Taunoa eikä myöskään Tauno Maunoa. Presidenttipelikö on moiseen syynä.

Eskon, Iiron ja Maunon säästöresepti on seuraava: Pienennetään valtion palkkamenoja, vähennetään verorahoilla tuo-

tettuja palveluja, muutetaan maksuttomia palveluja maksullisiksi, leikataan kansalaisten sosiaalista tukea, supistetaan kuntien valtionapuja sekä lisätään veroja ja veronluonteisia maksuja. Kaikki säästötoimet vähentävät välillisesti tai välittömästi ihmisten käytössä olevaa rahamäärää – ne heikentävät kansalaisten kykyä kuluttaa. Kulutukseen perustuvassa yhteiskunnassa ihmisten kulutuskyvyn romahduttaminen on sellainen saavutus, johon pystyy vain valtionvarainministeriä näyttelevä insinööri, pääministeriä näyttelevä elinkeinoasiamies ja

Ihmisten käytössä olevan rahamäärän pienentyminen vähentää kulutusta, kulutuksen vähentyminen lisää työttömyyttä, työttömyyden lisääntyminen pienentää ihmisten käytössä olevaa rahamäärää. Iiron ja kumppanien säästötoimilla kiihdytetään tätä oravanpyörää, joka yksiselitteisesti vähentää valtion tuloja (välittömät ja välilliset verot) ja lisää valtion menoja (työttömyyskorvaukset, asumis- ja toimeentulotuet, sosiaali- ja terveyshoitojen hoitokulut). Luulisi näin yksinkertaisen yhtälön aukeavan insinöörillekin, mutta kun ei. Päinvastoin. Iiro ehdotti muutama päivä sitten valtion virkamies-

ten palkkojen alentamista 10 prosentilla, ulkomaankauppaministeri Pertti ilmoitti olevansa henkilökohtaisesti valmis ko. palkanalennukseen ja tietysti pari päivää myöhemmin Esko kehui ja kannatti Iiroa. Postin ikioman Tietolinjan päätoimittaja Leif oli myös ymmärtävinään valtioneulouden ahdinkoa ja liputti palkanalennuksen puolesta. Tällä hetkellä kaikki ns. perässähihtäjät ovat Iiron tukena virkapalkkajahdissa. Jääkö "rohkeitten" jahtimiesten saaliiksi lomaraha? Aika näyttää.

Valtionvarainministerin mielestä palkkatyö on kohtuuton etuoikeus (ellei vallan rikos).

Valtion palkollisena olo on kaikkien etuoikeuksien äiti. Kerronpa valaisevan esimerkin erään etuoikeutetun valtion virkamiehen taloudellisesta tilanteesta tammikuussa armon vuonna 1993. Virkamies oli ollut Postin palveluksessa 13 vuotta. Hän sai bruttopalkkaa 7.707 mk. Kun siitä vähennettiin veroennakko 2.312 mk, työttömyysvakuutusmaksu 15,41, työeläkemaksu 231,21 mk, ay-jäsenmaksu 100,19 mk sekä työsuhdeasunnon vuokra 2272,30 mk, jää ns. käteen 2775,89 mk. Kun siitä vähennettiin lainojen lyhennykset 1105,00 mk, elatusmaksut 1300,00 mk sekä HKL:n kuukausilippu 170,00 mk, jäi ruokaan, vaatteisiin ja vapaa-

ajanviettoon 200,89 mk. Kuu-kaudeksi. Se teki 6,70 mk päivässä. Ja olen varma, ettei tämä eräs virkamies ole ainoa. Siinä sitä saa oikein ponnistella, että pystyisi tuntemaan itsensä etuoikeutetuksi. Esitys 10 prosentin palkanalennuksesta ei saa hyppimään riemusta. Sitä saa oikein pinnistellä, ettei verisuoni katkeaisi päästä.

Jos ei katkea, saatanalliset ikeet jatkuvat Pasillin seuraavissa numeroissa. Jos Iiro suo. Jos Suomen valtio ei ole mennyt konkurssiin. Jos Pasilli ilmestyy. Jos..

Topi – setä kertoo (välillä asiaakin)

TYÖNMITOITUS

Johtuen palkansaajien kannalta ankeista ajoista sekä entistä tiukka- ja kalliisemmasta PASILLIN toimituskunasta on syytä jättää jo tutuksi tulleiden kaverusten toilailuista kertovat elämäkin suuremmat tarinat odottamaan seuraavaa nousukautta ja siirtyä asiaan. Eli työntutkimukseen tai työnmitoitukseen kuten nykyään sanotaan.

MIKSI

Työnantajaa on viime vuodet riivannut melkein pakonomainen henkilöstön vähentämistarve. Muunmuassa kuljetusverkko on asettanut kolmen prosentin vuosittaisen säästötavoitteen. Postitoimi on tunnetusti hyvin työvoimavaltainen ala, joten säästötoimet keskittyvät pääsääntöisesti suorittavan henkilöstön saneeraamiseen. Viime syksynä työnantaja yritti sisällyttää tämän vuoden budjettiin huomattavia henkilöstösupistuksia. Johdonmukaisesti luottamusmiehet ja muut YTY-ryhmien henkilöstön edustajat eivät sitoutuneet näihin supistuksiin, koska ne eivät perustuneet edes mitoituksiin vaan ainoastaan työnantajan

säästötavoitteisiin. Työnantajalle ei jäänyt muuta vaihtoehtoa kuin irtisanomiset tai henkilöstön vähennysyritykset työnmitoituksen kautta. Todennäköisesti mitoituksia tullaan suorittamaan koko kevyessä tuotannossa ja osissa raskastuotantoa. Mahdollisesti myös ulkomaan postin kohdalle joskus tilaratkaisujen selvityä ratkaistaan mitoituksella.

MITEN

Ennusmerkit viittaavat siihen että, työnantaja yrittää vähentää mahdolliset työnmitoitukset erillaisiksi kehittämishankkeiksi tai sisäisiksi tarkasteluiksi. Tähän sanahelinään ei pidä sortua. Jos joissain työyksiköissä tai työpisteissä on tarve tarkistaa henkilömääriä, tulee se tapahtua

Postiliiton ja laitoksen kesken sovitun mitoitus -sopimuksen mukaisesti. Vaikkakin kyseinen sopimus antaa työnantajalle tiettyjä mahdollisuuksia, on se kuitenkin parempi vaihtoehto kuin tuulesta temmatut olettamukset ja "musta tuntuu" -perusteet.

Mitoitussopimus velvoittaa huomioimaan työn kaikki osat, jopa pienimmätkin, joita ei aina tulla edes ajatelleeksi osana postin käsittelytyötä. Lisäksi sopimus velvoittaa ottamaan huomioon kulkunopeustavoitteet, joihin ei päästä, jos halutaan pelkästään säästää.

KUKA

Nykyaikaiset työnmitoitukset eivät ole enää pelkkää kilpajuoksua kellokallen kanssa, vaan mitoituksissa pitää ottaa huomioon työn todellinen luonne sekä kaikki työhön liittyvät yksityiskohdat. Joten mitoituksia tehtäessä tulee siihen jokaisen aktiivisesti osallistua. Vain kunkin työpisteen työntekivät tuntevat työnsä riittävän tarkasti, jotta pystytään luomaan oikeat työnkuvat ja sopivat normiajat sekä määrittelemään työn rasittavuus

ja monet muut mitoituksessa olevat oleelliset seikat. Mitoitusso-
pimus luonnollisesti edellyttää
mitoitustyöryhmää, johon sekä
työnanta että henkilöstö valitse-
vat mielestään parhaat voimat.
Tässä työryhmässä olevat luot-

tamusmiehet ja muut henkilöstön
edustajat ovat paljon vartijoina:
mahdollisesti useiden ihmisten
työpaikan. On siis sanomattakin
selvää, kuinka tärkeää kyseisten
ihmisten keskinäinen yhteyden-
pito sekä yhteistyö koko hen-

kilöstön kanssa on. Työnantaja
varmasti pyrkii vaikuttamaan
henkilöstön edustajiin ja sitout-
tamaan heitä omien intressiensä
mukaan. Jokainen välistäveto ja
aisanylihyppy saattaa viedä jol-
tain meistä työpaikan.

KUOLLEEN MIEHEN UNI

*Istun aamussa
mieltien eilistä, maailmaa*

*Kuinka kauan siitä on,
kun siellä olin, maailmassa?*

*Onko siitä viikko,
vaiko kauemmin, eilisestä?*

*Välissä on ollut pitkä,
kauheuksia täynnä oleva yö?*

O.R. 14.3.1993

ILTA KUPPILASSA

*Lasin ylitse
kirkas katse,
ammattiyhdistys kunniaan.*

*Tuoppien tunnelmaa,
puolueiden kaltaisuuksien
jalot maailmat.*

*Siemausten jälkeen
röhkivät henget,
uljaat on unelmamme.*

*Sameat lasit,
ylevissä katseissa
veljet keskenään.*

O.R. 12.3.1993

Se oli yksi Lauantaki ilta...

Meitä oli 13 Pasilan osaston naisjaoston jäsentä, jotka 6.3 odotimme Postiliiton oven takana, Liiton toimitsija Arto Sieranta aukaisi meille oven. Useat meistä tutustuivat ensimmäistä kertaa Liiton tiloihin. Vilkaasti keskusteltiin ajankohtaisista aiheista, kuten Posti Oy:stä.

Sillä välin oli sauna lämmentynyt, joten siirryimme alakertaan jatkamaan jutustelua. kuumaa löylyä ja viileä vesi rentouttivat mukavasti. Liekö vesi ollut vähän liian

viileää? Makkara ja juotava maistuivat saunomisen päälle. Syömissen lomassa suunniteltiin naisjaoston tulevaa toimintaa. Jokaisella oli hyviä ideoita, joita voimme toteuttaa. Tästä joukosta monenlaista tietoa ja taitoa.

Pääsiäismyyjäiset ovat 2.4.93. Tarjolla on leivonnaisia ja silmänruokaa eli pääsiäisko-risteitä.

Maakunta - ynnä muuta laulut kaikuivat komeasti illan

mittaan, olihan joukosamme kuoroihmisiä. Kaikien häipyessä vähitellen omille teilleen, toivomuksena oli tällaisten tapaamisten jatkuminen. Toivotaan meitä naisia silloin oleven entistä enemmän mukana.

Yksi saunojista

**Teksti :Maria
Kumpulainen
Piiros :Kisti
Pentinmikko**

NUORISOJAOSTON "KUTSUNNAT"

Pekka Lavento

Postiliiton Pasilan osaston nuorisajaosto eli NUJA (ei siis nuija lat. huom.) päätti järjestää jälleen yleisen kokoontumisen nuorisotoiminnasta kiinnostuneille alle 30 vuotiaille pasilalaisille. Kokouspaikkana oli Paasin kabinetti Helsingin työväentalon yhteydessä. Kyseessä oli kulu- van kuun (mmaliskuu) 13. päivä, mutta onneksi lauantai. Paikalle siunaantuneille tarjottiin maittava ateriala ja mahdollisuus pohtia Pasilan osaston nuorisotoiminnan tulevaisuutta ja nykytilaa. Mitään valtaisa ryntäystä kokoontumiseen ei ollut, mutta näin keskustelu olikin helpompaa ja tunnelma "läheisempi".

Kokoontumiseen saapui paikalle myös vieraina osaston puheenjohtaja Simo Utriainen ja Postiliiton nuorisotoiminnasta vastaava järjestösihteeri Arto Sieranta. Kävipä paikalla jutustelemassa myös ammattiosaston taloudenhoitajana tunnettu Osmo Lahtinen. Viereisessä kabinetissa kun oli sopivasti sanomalehtiosaston veteraanitapaaminen.

Arto Sieranta päästettiin heti kokouksen aluksi iralleen kertomaan yhtiöittämisestä, siihen niin laitokselle kuin henkilöstöllekin piilevistä vaaroista. Keskusteltiin myös palk-

kausjärjestelmän kehittämisestä ja työsuhteturva kysymyksistä yleensä.

Arto kertoi, että valmiutta löytyy Postiliitosta tarvittaessa painostaa yhtiöittämisasiassa päättäjiä myös voimakkaammilla mielenilmauksilla, kuten mielenosoitustyönseisaus. Tällä hetkellä kylläkin pyritään vaikuttamaan toisin keinoin. Eduskuntaryhmiin on otettu yhteyksiä ja pyritty saamaan kansanedustajia yhtiöittämisestä vastaan. Oppositio onkin luvannut sitä vastustaa, mutta hallitus saa lain tarvittaessa läpi hallituspuolueiden enemmistön turvin. Myös keskustaan on pidetty yhteyksiä ja sen kansanedustajilta on löytynyt ymmärrystä Postiliiton näkemyksiin, eri juttu onkin heidän käyttäytymisensä varsinaisessa äänestyksessä.

Nuorisajaoston puheenjohtaja ja ammattiosaston nuorisosihteeri Anna-Mari Vikman kertoi NUJA:n historiaa ja tekemisiä. Tämän jälkeen syötiin ja jatkettiin vapaampaa keskustelua nuoria askarruttavista asioista. Tunnelma oli vapaa ja keskustelutkin käytiin asiasta.

Jatkokeskusteluja varten oli meille varattu illaksi käyttöön

Postiliiton saunatilat Siltasaarekadulla. Osa kävikin saunomassa, toiset keskittyivät jutusteluun. Sovittiin, että seuraavan viikon keskiviikkona järjestetään uuden nuorisajaoston järjestäytymiskokous, jossa jaostolle valitaan toimikunta seuraavalle kaudelle. Näin myös tapahtui. Uusi nuorisajaoston toimikunta on kokoonpanoltaan seuraavanlainen:

Puheenjohtaja:

Anna-Mari Vikman

Jäsenet:

Tytti Ahvenainen

Eija Kokko

Pekka Lavento

Sami Nevalainen

Sami Palviainen

Matti Penkkimäki

Virpi Salama

PEGASOKSEN HÄNNÄN ALTA

ELEGINEN KEVÄTOODI

*Keväinen päivä tuo pisarain kilon
oksihin puitten.
Puistossa krookukset nuo
nousevat lämmöstä maan.
Soliseva puronen mulle suo ilon
ylitse muitten:
virsuissa lirisee tuo,
varpaatkin puhtaiksi saan.*

SONETTI SONETISTA ⁽¹⁾

*Loi Sisilia kansanrunoilun,
mi vuosisatain halki säilyen
sai suuruutensa maita kierrellen
ja mestareilta muodon tunnetun.*

*Sai sonetti myös lyyriseksi mun.
Kuin taimi hentoon peltoon tyhjyyden
jo kasvoi säe viisijambinen.
Ma kuihtua en sallia voi sun!*

*Sun runokukkaseksi kasvatan,
jo loppusoinnut hallinnassa on!
Vaan kriitikon ma tyrmään ankaran:*

*“Sa Pegasoksen kirppu karvaton!
Jo vaihtaa voisit piikit haravan
ja sahajauhhot vinttikomeroon!”*

KOLME LIMERIKKIÄ

*Istui hotellissa neitokainen Riiasta.
Täällä taivaallista kaikki oli piiasta.
Oli yllä neidon mini,
maistui gentlemannin gini.
Tuli hurman huippu paistetusta siiasta.*

*Mitä mätää muka voisi olla Tanskassa?
Onhan tulot sekä menot melkein hanskassa.
“Vi kan spare mange oren”,
kehui koobiksessä Soren,
“onhan keittokinkku halvempi kuin Ranskassa”*

*Sika kiukutteli tavernassa Aasian.
Poke noitui: “Painu hiiteen kautta haasian!
Sinä kertoo, pipo vaihtu,
vaikka ulsteri vaan haihtu,
vielä väittää, saada fiilis muka maasian!”²*

KALEVALAINEN KEVÄT

*Aurinkoinen roudan rikkoi,
päivyt jäisen kahleen katkoi.*

*Vuokko vilustansa virkoo,
kylmäkukka kurkottavi.*

*Saapui kaukomailta kiuru,
etelästä ensi lintu.*

*Mietteissään käy kevään keiju,
uneksuvi ututyttö.*

*Jäyräämään jää talven peikko,
keikuttamaan keripukki.*

MITATON ³

*Ei haitanne
jos runopoljento
kahlitseekin ajatuksen
kun se toisaalta kuitenkin
siivittää hölynpölyn!*

uskoo ainakin

SIDERIX

Alaviitteet:

¹⁾ Tämän runon omistan hyperkriitikoille. –
Runoilijan huom.

²⁾ Maasika kuuluu putkihampaisten
nisäkäslahkoon eikä siis ole kunnan sika. –
Reissukaverin huom.

³⁾ Tuliko otsikko oikein, vai pitäisikö olla:
“MITÄTÖN”? – Latojan kys.

POSTITULLIKAMARIN MUUTTOMATKA

(Saku Sammakon sävelellä)

*On postitulli muuttomatkallaan, a-haa, a-haa
on postitulli muuttomatkallaan, a-haa, a-haa
on postitulli muuttomatkallaan.
me ympäri Suomea reissataan, aha, aha, aha.*

*:Me ensin oltiin matkalla Hakkilaan, a-haa, a-haa:
mutta täällä ei olla enää kauaakaan, aha, aha, aha.*

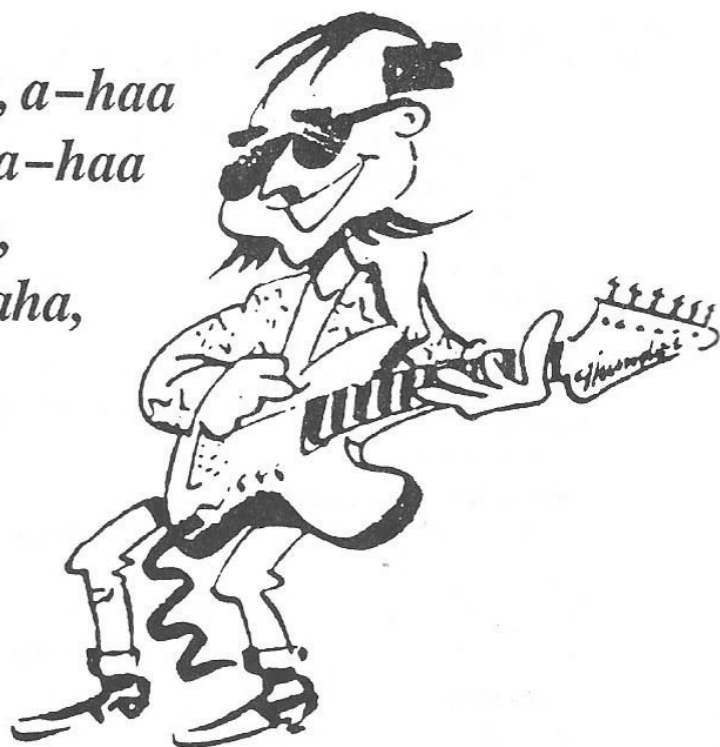
*:Sitten me muutimme Vallillaan, a-haa, a.haa:
mutta täällä ei olla en” kauaakaan, aha, aha, aha*

*:Lentoasemalle tästä pian muutetaan, a-haa, a-haa:
johan vuosi me oltiin paikoillaan, aha, aha, aha,*

*:Pian postitulli muuttaa Muonioon, a-haa, a-haa:
siinä asiakkaat otetaan huomioon, aha, aha, aha.*

*On postitulli muuttomatkallaan, a-haa, a-haa
on postitulli muuttomatkallaan, a-haa, a-haa
Vaikka kaikki muut pysyvät paikallaan,
niin lentopostitulli se reissaa vaan, aha, aha,
aha,*

san. ja sov. Pekka Rintamäki

TYÖSSÄ POISSAOLOMÄÄRÄYKSET MUUTTUVAT

VAPPUNA VOIMAAN ASTUVAT UUDET OHJEET OVAT SELKEÄT JA
YKSISELITTEISET

Sairaus ei ole mikään syy

Lääkärintodistusta ei hyväksytä, sillä jos pääsee lääkäriin, niin pääsee myös työhön.

Virkavapaudet leikkauksen takia

Ei enää anneta. Jokainen leikkaukseen aikova on saatava luopumaan aikeistaan, sillä kaikella mitä työntekijällä on löytyy myös käyttöä. Jos jotakin poistetaan, niin asianomaisen arvo laskee. Yksittäistapauksissa voidaan kuitenkin tehdä poikkeuksia edellyttäen, että vastaavasti vähennetään palkkaa.

Hammaslääkärissä käynnit

Palvelukseen otetaan vain henkilöitä joilla on tekohampaat, koska silloin voidaan hampaat lähettää postissa korjattavaksi sen sijaan, että jatkuvasti käydään lääkärissä.

Kuolemantapaus, toisen

Kuolemantapaus ei ole mikään syy poissaoloon. Kuolleiden puolesta ei enää ole mitään tehtävissä. Joku toinen vähäpätöisemmässä asemassa oleva voi hoitaa kaiken tarpeellisen. Jos hautajaiset pidetään myöhään iltapäivällä, voivat työntekijät kuitenkin poistua tuntia aikaisemmin edellyttäen, että työt ovat niin hyvällä mallillaan, ettei tule laiminlyötyä mitään.

Kuolemantapaus, oma

Oma kuolemantapaus hyväksytään poissaoloksi. Työnantajan tulee kuitenkin tietää asiasta kaksi viikkoa aikaisemmin, koska asianomainen on velvollinen opettamaan työnsä seuraajalleen.

Muuta

Vessassa menee ihan liikaa aikaa. Tästä lähtien vessassa käydään aakkosjärjestyksessä.

HUOM!! Gynekologilla käynnin välttämiseksi istahda kopiokoneen päälle, ota kuva ja lähetä lääkärille.

Kuoreen päälle merkintä PORT PAYE.

Nimimerkki Hanu

Ps. Vanha vitsi (Tosiaankin Lat. huom.), mutta tällaiseksi voi tilanne ajautua OY:ssä!

Osoitteenmuutos:

PA

Postiliiton Pasilan
osasto ry

PL 25

00230 Helsinki 23

Uusi osoite:

Jos muutat tai jos lehtesi tulee väärään osoitteeseen voit käyttää yllä olevaa osoitteenmuutosilmoitusta ilmoituksesi kulkee PA-lähetystenä eli ilmaiseksi.

POSTILIITON PASILAN OSASTO ry.

TOIMIHENKILÖT 1993

TOIMIKUNTA

Varsinaiset jäsenet

puheenjohtaja Simo Utrainen
varapuheenjohtaja Teuvo Pykönen

sihteeri Juha Ohman

varasihteeri Olli Asikainen

jäsensihteeri Toivo Saksala

tiedotussihteeri Kari Pihlavirta

Pirkko Ahonen

Tuire Tuominen

Hannu Sojakka

Varajäsenet

nuorisovastaava Anna-Mari Vikman

lomavastaava Pekka Korhonen

Eija Kokko

Lasse Nevalainen

toimikunnan ulkopuolelta

taloudenhoitaja Osmo Lahtinen
opintosihteeri Osmo Räsänen

PASILLIN TOIMITUSNEUVOSTO

päätoimittaja Pekka Lavento

toimitussihteeri Juhani Lohikoski

Ari Mäliköinen

Kari Pihlavirta

Juha Ohman

YHTEISTOIMINTARYHMÄT

Kuljetusalue

Teuvo Pykönen, Hannu Sojakka ja Simo Utrainen

Kevyt tuotanto

Olli Asikainen, Toivo Saksala ja Tuire Tuominen

Raskas tuotanto

Pekka Lavento, Lasse Nevalainen ja Simo Utrainen

Ulkomaanposti

Martti Mikkonen, Hannu Penttinen ja Hannu Sojakka

Sisäiset palvelut

Simo Utrainen